

ת"פ (קריות) 21546-06-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 21546-06-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו קריות

ת"פ (קריות) 21546-06-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[06.11.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש- בן זוג, לפי סעיף 382(ג)+סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; ותקיפה סתם- בן זוג, לפי סעיף 382(2)(1)+ סעיף 379 לחוק העונשין.

2. במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת נשואים והתגוררו יחד. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 30.5.24 בסמוך לשעה 02:00 התקשר הנאשם אל המתלוננת וביקש שתאסוף אותו מחוף הים וזאת לאחר ששתה משקאות אלכוהוליים באירוע. המתלוננת נענתה לבקשתו ובמהלך נסיעתם התקשר הנאשם למוקד המשטרה כ-13 פעמים, התלונן שנשך על ידי כלב וקילל את מוקדני המשטרה עד שנחסם על ידי המוקד. לאור כך, דרש הנאשם מהמתלוננת את הטלפון הנייד שלה על מנת להתקשר למשטרה וכשסירבה תפס את ידה הימנית, קיפל אותה מאחורי גבה וגרם לה לסימנים אדומים באמה. המתלוננת עצרה את הרכב, והנאשם ניסה בשנית לקחת את הטלפון הנייד שלה וכשלא הצליח יצא מהרכב, בעט בדלת וחזר פנימה. במהלך הנסיעה תפס הנאשם את המתלוננת בלסת וכאשר הגיעו לחניית הבית, ביקש ממנה שוב את הטלפון, סטר ללחייה ולראשה פעמיים, תפס אותה בלסת ונשך אותה בלחי. עקב אירועים אלו נגרמו למתלוננת סימנים אדומים בלחי, בצוואר ובמרפק.

3. בשלב זה התקשרה המתלוננת לחברתה, סיפרה לה את שאירע וביקשה שתזמין משטרה. בתגובה איים הנאשם על המתלוננת "שיפרק אותה, ישבור לה את השיניים ויידרך על ראשה" אם לא תבטל את התלונה. בהמשך, הגיעו למקום שוטרים ועצרו את הנאשם, אך במהלך הניסיון לאזוק אותו הוא השתולל והתנגד להיכנס לניידת המשטרה. בהגיעו לתחנת המשטרה התפרע הנאשם, סרב לעריכת חיפוש בכיסיו, ניסה לברוח מהשוטרים ובעט ברגלו של אחד מהם. טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. ב"כ המאשימה עמד על נסיבות האירוע, החבלות שנגרמו והערכים המוגנים שנפגעו ועתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשי מאסר. צוין כי המתלוננת סירבה להעיד לעונש, ציינה שאינה מעוניינת בענישה מוחשית אך היא סבורה שהנאשם זקוק לטיפול. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל למשך 20 חודשים, וענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם טען כי הרקע לאירוע אינו נוגע למערכת היחסים שבין הנאשם למתלוננת וכי התנהגות הנאשם נבעה מצריכת אלכוהול, שכן הוא אינו מורגל לו. ביחס לנזק שנגרם טען הסנגור כי מדובר בחבלות קלות יחסית ואף האיום מצוי ברף חומרה נמוך. לאור כל זאת עתה הסנגור לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בודדים. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם נטען כי הוא שהה במעצר מעל לחודשיים עד ששוחרר וכי מאז הוא מצוי באיזוק אלקטרוני, עברו ישי יחסית ואינו כולל עבירות אלימות במשפחה. לאור כך ביקש הסנגור למקם את עונשו בתחתית המתחם. לחלופין נטען שאם המתחם שייקבע כולל בגבולו התחתון עונש מאסר, אזי יש לאפשר לנאשם לשאת בו בעבודות שירות.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער ובושה על מעשיו, ציין כי האירוע אינו מאפיין אותו ואת אורח חייו וכי הוא אינו נוהג לשתות אלכוהול.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. שני הצדדים עתרו לראות בכל העבירות מושא כתב האישום כאירוע אחד בהתאם למבחן הקשר ההדוק ואני מקבל טיעון זה. משכך ייקבע מתחם ענישה אחד המביא בחשבון את כל העבירות.

8. ביחס לערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם אציין שמדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה ובטחונה של המתלוננת. בהקשר זה אפנה לרע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.2021) שם צוין: "זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם". לכך יש להוסיף את הפגיעה בשלטון החוק וביכולתם של השוטרים למלא את תפקידם ללא מורא. בעניין זה מדובר בפגיעה במדרג בינוני בשל נסיבות האירוע והעובדה כי אף לאחר שהובא לתחנת המשטרה לא חדל הנאשם ממעשיו, דחף שוטרים, ניסה לברוח מהם ובעט ברגלו של אחד מהם. עם זאת, בנקודה זו הבאתי בחשבון כי בסופו של יום לא יוחסה לנאשם עבירת אלימות כלפי השוטרים אלא הפרעה בלבד (מבלי כמובן להקל ראש בחומרת המעשה).

9. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת אינה קלה ומדובר ברצף של מעשים, חלקם בעת שהמתלוננת נהגה, כך שפוטנציאל הנזק מתעצם ועמו חומרת ההתנהגות והמעשה. האלימות כללה סטירות, איומים ונשיכה בלחי. מדובר בהתנהגות משפילה ואלימה ודי לעיין בתמונות בכדי להבין אף החבלה שגרמה הנשיכה לפניה של המתלוננת. עם זאת, לא הוגשו מסמכים רפואיים, המתלוננת לא העידה ולא מסרה הצהרת נפגעת עבירה ולא נטען לקיומה של צלקת או נזק שלא חלף, כך שיש לקבוע שהאירוע לא הותיר נזקים קבועים. נקודה נוספת הראויה להתייחסות היא הרקע למעשים. אכן, כטענת ההגנה, האירוע לא התרחש על רקע נסיבות הנחשבות כחמורות בתיקי אלמ"ב, כגון חשד לחוסר נאמנות, רכושנות, קנאה וכיוצב'. במקרה זה דומה שמדובר באלימות על רקע של מה בכך, כאשר לכך תרמה העובדה שהנאשם שתה אלכוהול, ומשכך האירוע אכן אינו מלמד על פתולוגיה משפחתית, אך הוא בהחלט מלמד על אופיו האלים של הנאשם ואין להקל בכך ראש כלל וכלל. בעניין זה אציין כי עתיד מערכת היחסים אינו ברור בשלב זה, בין היתר בשל כך שגזר הדין ניתן בסמיכות יחסית לאירוע והמתלוננת לא העידה ולא הוגש תסקיר.

10. מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לא אחת עונשי מאסר המבטאים את חומרת המעשה, המסוכנות והצורך בהגנה על הקורבן. עם זאת, הדברים הם תלויי נסיבות, ומלבד חומרת המעשה, יש להביא בחשבון אם מדובר בנאשם בעל עבר פלילי רלוונטי, האם קיימים סיכויי שיקום הראויים להתחשבות והאם פני הזוג להמשך חיים משותפים.

11. להמחשת מדיניות הענישה אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 2503/24 יעקב נחמוב נ' מדינת ישראל (28.3.2024), בו הורשע נאשם בריבוי עבירות תקיפה סתם ואיומים, עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש והיזק לרכוש בכך שבמספר הזדמנויות סטר למתלוננת, משך בשערותיה, היכה אותה בזרועותיה וברגליה, נשך אותה ואיים עליה. הנאשם נידון ל-26 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים ובית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש. יודגש שבמקרה זה מדובר היה בעשרה אירועים שונים ושירות המבחן ציין כי שנדרש עונש מציב גבולות. רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (29.1.2024), בו נדון נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ותקיפה ל-11 חודשי מאסר בפועל חרף המלצה חיובית של שירות המבחן. במקרה זה הכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרוף בפניה ובמועד נוסף משך אותה משערות ראשה והכה אותה באגרופים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל וכאמור, חרף המלצה חיובית של שירות המבחן הוטל עונש מאסר; רע"פ 8511/22 איסלאם גראדה נ' מדינת ישראל (13.12.2022), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות תקיפה סתם-בת זוג והיזק לרכוש במזיד לארבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה היכה בראשה של המתלוננת וכן בכל חלקי גופה, הטיח אותה לעבר הרצפה והיכה בה באגרופים. כן הכה אותה באמצעות מגב; רע"פ 5080/20 אביגל בן דוד נ' מדינת ישראל (27.7.2020), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם כלפי בת זוגו לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה איים על המתלוננת וכן אחז בידה על מנת להוציאה מהדירה; רע"פ 4578/20 אליהו איצחייק נ' מדינת ישראל (23.7.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים, העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר ועניינו הסתיים באי הרשעה ונגזרו עליו צו של"צ והתחייבות; ת"פ (קר') 16387-09-20 מדינת ישראל נ' פלוני (14.3.2024), בו נידון נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם (בת זוג) והיזק לרכוש. הנאשם במקרה זה אחז בצווארה של המתלוננת דחף אותה בחוזקה, הצמידה לקיר ולחץ עם ידו על צווארה בנוכחות ילדיהם הקטינים. לאחר מכן השליך מגש זכוכית על מראה וגרם נזק למספר רהיטים. בית המשפט הסתפק במאסר מותנה בשל חלוף זמן רב והתמודדות הזוג עם מצב בנם; ת"פ 23048-12-22 מדינת ישראל נ' אלמו (7.5.2024), בו נידון נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם-בת זוג ואיומים למאסר מותנה, צו מבחן ושל"צ. במקרה זה היכה הנאשם בכתפה של המתלוננת, בעט ברגלה ואיים שיפגע בה; ת"פ 53915-10-23 מדינת ישראל נ' טארק מיעארי (3.1.2024), בו הורשע נאשם בעבירות איומים, תקיפה סתם, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר בכך שלאחר ויכוח עם אמו איים על אחיו, דחף את אמו, הפר צו שאסר עליו להתקרב למקום, התנגד למעצר וניסה להימלט מהשוטרים. נקבע כי מתחם הענישה נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם הוטלו חמישה חודשי מאסר בפועל; ת"פ (קריות) 67168-01-24 מדינת ישראל נ' פלוני (22.7.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפת בת זוג, הפרעה לשוטר והחזקת סכין בכך שהכה בראשה של אשתו, ובעט ברגלה ונגרמו לה אדמומיות ונפיחות בלחי וברגל. שוטרים שהוזעקו לחפש אחריות קראו לו, הוא התעלם מקריאתם וברכבו נתפסה סכין. באירוע נוסף בעט הנאשם בברכה של המתלוננת, היכה אותה בגופה וגרם לה אדמומיות בברך. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם הוטלה ענישה שיקומית.
12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבות ביצוען נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר, בצירוף ענישה נלוות. קביעת עונשו של הנאשם
13. אקדים ואומר כי על רקע מתחם הענישה ובהיעדר סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים סטייה לקולה, אין מנוס מהטלת עונש מאסר. כן יצוין כי לא התבקש תסקיר ולא הובאו בעניין זה כל ראיות ומשכך על העונש להיגזר בגדרי מתחם הענישה ללא בחינת סיכויי שיקום המצדיקים חריגה. בעניין זה אציין שיש להצר על כך שהנאשם לא ביקש לקבל תסקיר, שכן האירוע מלמד על בעיה שנכון היה לבחון אם היא דורשת טיפול. אין לדעת גם מה עתיד יחסי בני הזוג. אכן, הרושם הוא שפניהם לפרידה ואולם אף אם כך, עדין היה נכון לשקול התערבות טיפולית.
14. על רקע זה מתחדדת השאלה אם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר בכליאה או שמא יש לאפשר לנאשם לשאת את עונשו בעבודות שירות. כידוע, עונש מאסר הוא עונש קשה וחמור ונלוות לו השפעות קשות ושליטות רבות, פיזיות, רגשיות וכלכליות. כן סובלת מכך משפחתו. מחקרים מלמדים שעונש מאסר בכליאה גורם לא אחת להטמעת ערכים עברייניים (אפקט קרימינוגני), דבר שגורם לפגיעה לא רק בנאשם, אלא אף בחברה כולה (ראו בנושא דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"); רע"פ 356/14 קפרוב נ' מדינת ישראל (3.10.2017); פסקה 33). משכך, עונש מאסר בכליאה אמור להיגזר על מי שהוא בעל דפוסי עבריינות מובהקים (ע"פ 4318-10-11 מדינת ישראל נ' רפאילוב ואח' (5.1.2012)), או שהעבירה שעבר אינה מאפשרת, בנסיבות העניין, ענישה שאינה כוללת כליאה.

15. העבירות שעבר הנאשם חמורות וראויות לתגובה עונשית הולמת והימנעות מעונש מאסר ממש תהא במקרים בהם נמצאת לכך הצדקה. במקרה זה מדובר באדם צעיר יחסית. עברו הפלילי, הגם שניתן לסווגו כמחמיר יחסית, אינו כולל עבירות אלמ"ב והוא לא עבר כל עבירה שנים לא מעטות ועבירות האלימות שעבר הם משנת 2009 עת היה נער. כמו כן זולת מאסר קצר בהיותו קטין (היינו בבית כלא לקטינים), לא טעם טעמו של מאסר. הנאשם קיבל אחריות למעשיו, הכיר בפסול שבהם, הביע צער ובושה והמתלוננת אינה עומדת על ענישה מחמירה (להתחשבות בעמדת מתלונן ראו למשל: ע"פ 2455-09-11 פלוראה נ' מדינת ישראל (7.12.2011)). כמו כן, הנאשם שהה במעצר מעל לחודשיים ומאז הוא מצוי במעצר באיזוק אלקטרוני.
16. על רקע נתונים אלו ראיתי בסופו של יום להימנע מעונש בכליאה ולאפשר לנאשם לשאת את עונשו בדרך של עבודות שירות תוך שלא אנכה את תקופת המעצר. כן אחייבו בפיצוי המתלוננת ובמאסר מותנה מרתיע, כך שיווצר תמהיל עונשי ראוי.
17. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 7 חודשי מאסר בפועל.
- הנאשם יישא את עונשו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה החל מיום 20.11.24. מובהר לנאשם שעליו לבצע את עבודות השירות בהתאם להוראות הממונה ואם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיען והוא יישא ביתרה התקופה בבית מאסר.
- ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי גופו של אדם.
- ג. מאסר על תנאי למשך חודשיים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים עבירת איומים או כל עבירה נגד שוטרים.
- ד. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננת, ע"ת מס' 4, בסך של 5,000 ₪. הסכום ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו תעמוד היתרה לפירעון מידי. המאשימה תמציא למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלוננת ותביא לידיעתה את תוכנו של גזר הדין. המזכירות תשלח את גזר הדין לממונה למעקב.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, ה' חשוון תשפ"ה, 06 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.